

SETA Genel Koordinatörü Prof. Dr. Duran: Seçimin ardından Türkiye'nin dış türbülanslara karşı direnç gücü de artacak

ABONE OL

Google News

Geçtiğimiz hafta MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin erken seçim çağrısına AK Parti tarafından olumlu yanıt verilmesinin ardından Türkiye 24 Haziran tarihinde düzenlenecek bir erken seçim kulvarına girdi. Seçim süreci ve sonrasını Türkiye'nin en önemli düşünce kuruluşu SETA'nın Genel Koordinatörü Burhanettin Duran'ın ile konuştuk. Hem MHP hem de AK Parti'nin yaklaşmakta olan bir kaynaklı türbülansı öngördükleri için erken seçim kararı aldıklarını ifade eden Prof. Duran'a erken seçim kararı yaklaşmakta olan bu türbülansı önlemeyi amaçlıyor. Türkiye'nin bu seçimden daha da güçlenerek çıkacağını düşünen Prof. Duran'a göre seçimlerin ardından iç politikada istikrarı yakalamış bir ülke olarak bölgesel şoklara ve krizlere daha güçlü durabilecek bir konuma gelecek.

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin erken seçim çağrısının ardından Türkiye birden erken seçim sürecinin içinde buldu. MHP'nin beklenmedik erken seçim çağrısını nasıl değerlendiriyorsunuz?

MHP'nin böyle bir karara yönelmesinde kendi partisiyle ilgili değerlendirmeleri kuşkusuz önemli. Ama yine bir diğer hususta, Cumhur İttifakının Türkiye'yi nereye taşımak istediğiyle ilgili değerlendirmeler de önemli. İki boyutu var bunun. Birinci boyut açısından bakıldığında, MHP aslında Kasım 2015 seçimlerden sonra içine girdiği hırpalanma sürecinden çıktı. 15 Temmuz ve 16 Nisandan sonra tekrar toparlanma durumuna geldi ve bugün itibariyle baktığımızda kendisinden kopan İYİ Partiyle ilgili olarak bence en iyi konumuna gelmiş oldu. Yine iktidara verdiği destek Türkiye'nin terörle mücadelesi, Afrin zaferi bu ortamın bir şekilde iktidarla iş birliği içerisinde olmasının bunun hem MHP'ye artıları oldu ve dolayısıyla MHP bu önümüzdeki bir buçuk yıllık sürecin türbülanslı geçeceğini, ekonomik açıdan ve uluslararası konjonktürde bölgesel sıkıntılar açısından türbülanslı geçeceğini düşünerek bunun erkene alınmasının Cumhur İttifakı açısından, kendisi açısından faydalı olacağını düşündü.

İkinci mesele de Cumhur İttifakının geleceği. MHP'lilerle konuştuğunuzda onlar şunu söylüyorlar, Erdoğan bizim Cumhurbaşkanı adayımız ve biz AK Parti'ye bu seçimler için değil beş yıllık bir süre için destek veriyoruz. Yani cumhurbaşkanlığı sistemine göre yeniden yapılanmanın olabileceği ve yerleşeceği bir döneme destek veriyor, sadece seçimle destek vermiyor. Böyle bakıldığı zaman, eğer bir erken seçim olursa biz bu işi daha iyi yapabiliriz, aksi daha sıkıntılı olur değerlendirmesinin Cumhur İttifakının geleceği açısından da düşünüldüğü kanaatindeyim.

Erken seçime gerekçe olarak MHP'nin sunduğu özellikle dışpolitika ve uluslararası konjonktür ile ilgili birçok gerekçe oldu. Siz MHP'nin bu gerekçelerini inandırıcı buluyor musunuz?

Aslında iç gerekçelerle ilgili olarak yerel seçimler faktörü var. Yani yerel seçimlerde iki ittifak partisinin birbiriyle rekabet etmesi kaçınılmaz görünüyor. Bu da cumhurbaşkanlığı ve milletvekili seçimleri erkene alınarak aslında aşılmış oldu. Cumhur ittifakını seçimlerde yara almadan ve mümkün olduğu ölçüde oylarını birleştirebileceği bir formül olarak görüyor. Ben şahsen Ak parti belediye başkanlarının da rahat ettiği kanaatindeyim. Onlar da seçimlerin öne alınması gerektiğini söylüyorlardı.

İnandırıcılık meselesine gelince, şurası net bugün Ak parti iktidarı en güçlü olduğu dönemlerden birisinde, pekâlâ bir buçuk yıllık dönemini seçime gitmeden de yürütebilirdi. MHP de ona destek veren bir muhalefet partisi olarak bunun yürüyebileceğini düşünebilirdi fakat anlaşılan o ki dış gerekçeler açısından baktığımızda, Suriye ve Irak'ın geleceği etrafındaki meseleler daha fazla türbülans oluşturma ihtimali taşıyor. Daha fazla türbülansın kastım şu; Tel-Rifat, Mümbiç ve Fırat'ın doğusu ne olacak. Amerika'yla henüz bir uzlaşmaya varılabilmiş değil, yeni dışişleri bakanı bekleniyor. Fakat bu arada S-400ler var, İran'la ilgili meseleler var. Mayıs ayında seçimle uğraşacağız ama Trump'ın Kudüs'ü başkent olarak fiilen işlerliğe başlatması kendi büyükelçiliğini taşıması ve İran nükleer anlaşmasının geleceği ile ilgili olarak da oldukça sıcak bir dönem olacak. Bu gelişmeler şunu düşündürüyor. Demek ki Suriye'deki bu gerginlik siyasal boyutlarıyla daha fazla devam edecek. Rus-Amerikan gerginliğinin de yeni aşamaları olabilir. Anlaşılan o ki Türkiye Amerika'yla YPG üzerinden gerilmeye devam edecek. Türkiye'nin ekonomik olarak da bazı makro ekonomik kararları alması ihtiyacı ufukta görünüyor. Bütün bunların hepsinin birleşiminin bir türbülans oluşturacağı düşünülmüş. Tabi şunu söylemek lazım bu bir pro-aktif tedbirdir.

Yani gelen türbülansın içerisindeyken karar almak daha zor olacaktı. Bu sebeple erken seçim kararını türbülansın gelme ihtimalini göz önünde bulundurularak alınmış önleyici bir karar olarak düşünüyorum. Hatta şöyle formüle edebilirim, Türkiye bu defa ilk kez türbülansa girmeden, türbülans içinde olmadan bir seçim yapmayı istiyor. Aksi takdirde ne Bahçeli böyle bir çağrı da bulunurdu, ne de çağrısı AK Parti ve Cumhurbaşkanı Erdoğan tarafından kabul edilirdi. Erdoğan istemese bu erken seçim kararı alınamazdı. AK Parti 2019'da yapalım dese, bunu Bahçeli'ye siyaseten kabul ettirebilecek güçteydi. Bu sebeple Cumhurbaşkanı Erdoğan da aynı kanaatleri paylaştı. Yani bunları makul buldu. Şöyle düşünün, bir yandan Trump'la Putin'le Macron'la görüşmeleri yapan, Suriye sahasını, Irak'taki muhtemel operasyon planlamalarını, tarihsel olarak söylüyorum, yapan bir liderin bütün bu denklemler içerisinde tehdit ve risk algılamasını en iyi değerlendirebilecek konumda olduğu açıktır. Bu defa AK parti bir kriz olduğundan dolayı değil, yani bütün sorunlara rağmen, bir türbülans olduğundan dolayı değil türbülansın gelmekte olduğuna yönelik bir değerlendirme yaparak seçime karar verdi.

AK Parti ve Recep Tayyip Erdoğan sizce bu gelmekte olan türbülansı görmüyor muydu? Sayın Cumhurbaşkanı daha birkaç hafta öncesine kadar erken seçim söylentileri olduğunda bunu yalanlayıp seçimlerin zamanında yapılacağını söylemişken şimdi ne değişti?

Hiçbir zaman bir iktidar partisi "erken seçim olabilir tabi konuşabiliriz" diyerek aylarca bu gündemi tartışamaz. Hatırlayın 16 Nisan referandumundan sonra muhalefet zaten "adalet" yürüyüşleriyle ve meşruluk tartışmasıyla bir seçim havası yarattı. Böylece Türkiye 2019'a kadar gidecek olan uzun bir seçim sürecine girdi. Bence Ak parti de bir şekilde bunu da göz önüne almak durumunda kaldı.

Muhalefetin seçimi bu kadar gündeme getirmesi bir an önce cumhurbaşkanlığı seçiminin uygulamalarına geçilmesi gerektiğini gösterecek bir baskı oluşturdu. Bunu da kenara atmamak lazım.

Niye biz uzun bir süredir muhtemel cumhurbaşkanı adaylarını konuşuyoruz? Referandumun hemen ertesinde Deniz Baykal CHP genel başkanının cumhurbaşkanı adayı olması gerektiğini söyledi. Bir anlamda Türkiye'nin seçimlere hızlı bir şekilde gitmesini gerektirecek şartların muhalefet tarafından da hazırlandığı söylenebilir. Ama iktidar partisi erken seçime gitmeyi konuştuğu andan itibaren bunun kararını vermesi gerekir. Yani şöyle söylenemez, "tabi fırsatlar olursa değerlendirebiliriz" ya da "seçim tarihi olarak 2019 mecburi değil." Bunu söylediğiniz anda erken seçim sürecini başlatmış olursunuz, spekülasyonlar bitmez. Ne bürokrasiyi çalıştırabilirsiniz ne de piyasayı tutabilirsiniz. Uzun süreli, ya da muğlak şekilde konuşulmaz, ya erken seçim olur ya da olmaz. Dolayısıyla bu zamana kadar yapılan aksi açıklamaların istikrar adına tercih edildiği anlaşılmaktadır.

Muhalefette kimin veya kimlerin aday olacağı henüz belirsizliğini korumaya devam ediyor. Bununla ilgili değerlendirmeniz olabilir mi? Sizce Erdoğan'ın karşısında muhalefetin adayı veya adayları kimler olacak?

Aslında bu zamana kadar adaylık için belli olan iki isim var Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Meral Akşener. CHP'nin aday adaylığı çetin bir mesele. Şimdiden iki aday çıktı bile. Kılıçdaroğlu adaylıktan uzak duruyor. İlhan Kesici ismi geçti. Saadet partisinin Abdullah Gülü aday gösterme ihtimalinde söz ediliyordu. Tabi bu isimlerin aday olma ihtimali çok hızlı bir şekilde netleşecek. Buradaki en kritik konu muhalefetin cumhurbaşkanı adaylarının belirlemek için sürelerinin azlığı, bu zamana kadar ilkeler üzerinde bir yaklaşım gösterdiler, işbirliği oluşturmaya çalıştılar. Bu saatten sonra artık net bir şekilde aday göstermeleri gerekir. Bu erken seçimin hızlı bir erken seçim olması nedeniyle bence tanınmış isimleri tercih etmek zorundalar. Yani o partilerin üzerinde uzlaşabileceği bir çatı aday bile oluşturacak olsalar, ki bu çok düşük bir ihtimal bu saatten sonra, tanınmış isimler üzerinden yürümek zorundalar, bu da akla Kılıçdaroğlu'nu getiriyor ya da Kılıçdaroğlu'nun partisinden kamuoyunun tanıyabileceği isimler olması gerektiğini. Dışarıdan bambaşka bir sürpriz adayın partiye kabullendirilmesi çok zor olacağından dolayı bu kadar kısa sürede buna cesaret edileceğini sanmıyorum ya CHP'nin tanınan bir ismi ya da Kılıçdaroğlu'nun aday gösterilmesi daha muhtemeldir.

2014'deki Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin aksine bu seçimde bir çatı aday beklemediğinizi ifade ettiniz. Bunu gerekçelendirebilir misiniz?

Aslında biz siyasette Bahçeli faktöründen bahsediyoruz, 2002 erken seçimlere gidişte Bahçelinin etkisi olmuştu, yine 2007 Cumhurbaşkanlığı krizinin aşılması Meclise MHP'nin katılımıyla aşılmıştı. Yine 7 Haziran seçimlerinden, 1 Kasım seçimlerine gidilmesi MHP'nin koalisyonla girmemesiyle olmuştu ve yine 16 Nisan referandumu MHP'nin çağrısıyla başlamıştı. Bugün de erken seçime böyle gidiyoruz ama biz şunu gözden geçiriyoruz aslında çatı adayın olabilmesinde de Bahçeli faktörü vardı. MHP'nin önerisi olmasa bir çatı aday olamayacaktı. Bugün muhalefet cenahında bir Bahçeli faktörü yok, Bahçeli faktörü artık iktidar tarafında çalışıyor. O yüzden ben muhalefetin bir çatı aday bulmakta, bulduklarını benimsemekte zorlanacaklarını düşünüyorum. Süre az ve parti tabanlarının üzerinde uzlaşacakları bir isim bulmak çok kolay olmayacak, bir de yeni sistemin seçimi olması sebebiyle, tekrardan partinizin verdiği adaya değil diğer adaylardan birine verebilirsiniz bu çok

geçişkenlik sağlayacak bir şey.

Eskisi gibi partiyle bağlantılı bir cumhurbaşkanı algısı yok. Yani partinin adayı partinin de desteklediği adaya ama neticede o cumhurbaşkanlığı hükümetini kuracağı için bunu da seçimlere etki edecek bir faktör olduğunu düşünmek lazım. Her şeye rağmen 16 Nisandan bu güne muhalefet partileri de farklı adayları zihinlerinde egzersizlerini yapabilecekleri bir zamanı buldular. Girişimlerini yapmadılar belki ama zihinlerde bu egzersizler tartışıldı, kamuoyunda tartışıldı.

Bu anlamıyla aslında seçimlerin cumhurbaşkanlığı tarafına hazırız ama asıl milletvekilliği tarafı daha hızlı geldi. Şimdi mesela AK partinin de yeni isim arayışlarında olması bekleniyor. Metal yorgunluğunu aşmak için yıpranmış isimleri yenilemek şart. Ancak yeni isimler açısından baktığımızda piyasada olan, yerel için bahsediyorum, siyaset erbabı olan, kamuoyunda adı geçen isimlerin daha çok şansı olacak. Çıkıp kendini tanıtmak kolay olmayacak dolayısıyla bence milletvekili seçimleri açısından hem iktidarın hem de muhalefetin hazırlıksız yakalandığını söyleyebilirim.

600 milletvekili olacak, yeni bir milletvekili formasyonu belirlenecek. Yasama faaliyetleri ve yerel siyasetle ilgilenen bir konsept gelişecek. Dolayısıyla bütün bunların hepsini beraber değerlendirdiğimizde çok bilinmeyenli büyük bir dönüşüme gidiyoruz. Bir yandan Cumhurbaşkanlığı sisteminin pratikte nasıl şekilleneceğini ve yeni sisteme göre yapılan seçimlerin siyasi hayatımızı nasıl değiştireceğini düşünürken diğer yandan da hızlı kampanyalarla seçim gerçekleşecek.

Eski Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün aday olma ihtimali hakkında ne düşünüyorsunuz?

Şu aşamada Abdullah Gül'ün Saadet partisi tarafından 100bin imzayla önerilmesi gibi bir seçenek hala ortada. Ama benim gördüğüm kadarıyla Gül'ün aday olmayı tercih edeceği bir denklem yok şu an Türkiye'de. Yani hem muhalefetin tamamının destekleyeceği hem de iktidardan da bir parçanın kendisini destekleyebileceği bir ortamda Gül'ün aday olabileceği kanaatindeydim. Cumhur ittifakı da Gül'ün adaylığını iyice zayıflattı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın tekrar seçildiğini öngördüğünüzde, sizce bu seçim iç siyasette ve bölge siyasetinde neleri değiştirecek? Bahsettiğiniz hangi türbülansların yaşanmasını engelleyecek?

İç siyaset için evet. Ancak meselenin bölgesel ve küresel boyutuna baktığımızda hayır.

Bölgesel belirsizlik ve kutuplaşma yoğunlaşarak devam edecek. Yani Suudi Arabistan-İsrail-Amerika ittifakının İran'ı sınırlandırma hamlesi yeni belirsizlikler ve sıcak çatışmalar yaratacak. İran'a yeni ekonomik yaptırımlar, nükleer anlaşmanın bozulma ihtimali, İran ve İsrail arasında doğrudan çatışma ihtimali ve Suriye'ningeleceğiyle ilgili ortaya çıkacak gerginlikler ve İran-Suudkapişmasının Körfezin diğer yerlerine sıçraması ihtimali; işte bütün bunlar bölgesel anlamda bir belirsizlik kuşağı oluşturuyor.

Küresel anlamda zaten Trump bence bir kontrollü gerginlik stratejisiyle Amerika'nın bütün küresel

sorumluluklarını gözden geçiren, hatta çok yönlü anlaşmalarını ele alan bir yaklaşım sergiliyor. Çin, Kuzey Kore ve Rusya gibi başlıklarda gerginliklerin sıcak savaflara dönüşmesini beklemiyorum ancak belirsizlik artacak. Transatlantik ittifakın mahiyetini bile yeniden değerlendirmekte olduğu düşünülürse bölgesel belirsizlik kadar sıcak çatışmaya yakın olmasa bile ama buna da katkı sağlayacak şekilde küresel bir belirsizlik ortamı var; ve devam edecek.

Gelelim iç turbülans meselesine; Ben Türkiye siyasetinin turbülans dönemini ikiye ayırıyorum. İlki, 2013'den 15 Temmuz 2016'daki darbeye kadar olan kısım. Türkiye'nin saldırı altında olduğu 17-25 Aralık 2013 yargı kumpası, 6-8 Ekim 2014 olayları gibi Türkiye'nin kendi iç hatlarının kırıldığı dönem. Bu dönemde turbülans FETÖ'nün gerçekleştirdiği darbe girişimiyle en üst noktasına çıktı. Bu ilk evre Türkiye'nin sürekli savunmada olduğu, süreçleri kontrol etmeye çalıştığı, pes etmediği, direnç gösterdiği bir dönem.

İkinci dönem bence 15 Temmuz 2016'dan 24 Haziran 2018 seçimlerine kadar olan dönem. Türkiye'nin ilk dönemdeki turbülansın artçılarıyla uğraştığı, kriz aktörlerini tasfiye etmeye çalıştığı ve kumpasların kaynaklarını kurutmaya çalıştığı dönem. Yine bölgesel turbülansın ülkeye etkileriyle aktif bir şekilde ilgilendiği evre. Bunun içerisinde Fırat kalkanı var, Zeytin Dalı var, FETÖ'yle mücadele var ve PKK'nın bölgesel varlığını sona erdirme planlamaları var.

24 Hazirandan sonra ise Türkiye tamamen suların durulduğu bir ortama girmeyecek elbette. Az önce bahsetmiş olduğum bölgesel ve küresel sebepler açısından. Fakat Türkiye'nin kendi iç siyaseti açısından turbülans sonrası bir yapılanma ihtiyacı ortada. İkinci aktif evre, yeni bir sistem kurumsallaşmasına götürülmeli. İç sistem bir daha dış kaynaklı saldırılarla turbülansa sokulamayacak bir vasata ulaştırılmalı.

Cumhur ittifakının avantajıyla 24 Hazirandan sonraki beş sene Türkiye'nin iç konsolidasyonunun yüksek olduğu, makro ekonomik kararların rahatlıkla alındığı, dışarıdaki turbülansla uğraşmakta elinin çok güçlendiği bir döneme giriyoruz. Dolayısıyla iç turbülansın bittiği ve bölgesel turbülansın yansımalarının tecrübeli bir lider sayesinde kontrol edilebildiği bir evreye geçiyoruz. İç turbülansı olmayan ve kamu yapılanmasını yenileyen Türkiye'nin bölgesel turbülansın zorlukları aşmada ve getireceği fırsatları da değerlendirmede yeni bir düzleme geçeceği aşikardır.

Bu turbülans tanımlamasıyla neyi kast ettiğinizi biraz açabilir misiniz?

Turbülans derken dış kaynaklı krizlerin iç fay hatlarını harekete geçirmesini kastediyorum. Devlet kurumlarını ve demokrasiyi aynı anda zayıflatmayı hedefleyen krizlerden bahsediyorum.

Hatırlayalım Türkiye 2014-2015 seçimleri sürecinde Gezi olayları, 17-25 Aralık 2013'de FETÖ'nün yargı darbesiyle iktidarı ele geçirme çabaları, 6-8 Ekim 2014 de ise Güneydoğu'da PKK'nın onlarca insanı öldürdüğü bir iç savaş denemesine şahit oldu. Şimdi geri dönüp baktığımızda bu yaşananların tamamında dış müdahalelerin olduğunu görüyoruz.

Türkiye'nin seçimlerine bir buçuk yıl kalması bir takım dış müdahalelerin yapılanmasını çok kolaylaştırıyordu. Erken seçim aslında bu tür dış kaynaklı kampanyalar için önleyici bir karar oldu. Böylece muhtemel müdahalelerin de önüne geçildi. Türkiye'deki seçimlere dış müdahalelerin olmadığını söylemek için herhalde 2013 öncesinde olmak gerekir. 2013'ten bugüne kadar

yaşadıklarımız bize Türkiye'nin demokratikleşme ve Avrupa birliğiyle entegrasyon döneminde yaptığı açılımların bir takım dış istihbarat operasyonlarına alet edildiğini gösterdi. Dışa açık olmak, dünya ile entegrasyon devletin güçlü olmasına engel değil. Kendi sivil toplumunu dış manipülasyonlardan korumaya engel değil. Amerika'nın seçimlerine bile Rus müdahalesinden bahsedilendünyada bu dış müdahale olgusunu çok yönlü olarak öngörmek zorundayız.

Peki seçimlerden sonra Türkiye'nin dış politikası nasıl bir düzleme geçer?

Türkiye son beş yılda dış politikasının ana parametrelerini yeniden değerlendirmek durumunda kaldı. Öncelikle Arap isyanları sonrası bölgemizde oluşan bütün sorunların yansımalarıyla uğraştı. Suriye ve Irak'ta sert gücü kullanması gereken bir noktaya kaldı. Bu durum bütün aktörlerle ilişkilerini yeniden ele almayı gerektirdi.

Amerika'yla YPG ve FETÖ gerilimi; Almanya ve Avusturya'yla yaşanan benzer gerilimler ve Rusya'yla 2015 uçak düşürülmesi krizinden Astana sürecine giden önce düşüş sonra hızlı toparlanma verilebilecek bir kaç örnek. Aslında Türkiye'nin klasik geleneksel dış politika bağlantılarının ve ilişki tarzını dönüştüğü bir yere geldik. Şu an itibariyle Türkiye, Rusya'yla ve İran'la işbirliği yapmayı Amerika'yla olan ittifakıyla ters görmüyor. S-400leri almayı NATO'yla olan ittifakına ters görmüyor çünkü dünyadaki ittifak anlayışı da değişti, dolayısıyla Türkiye de kendi başının çaresine bakan bir devlet olarak bu gerçekliğe uyum sağlıyor. En yakın müttefikinin Türkiye'de üstleri olan bir süper gücün can düşmanı PKK'yı desteklediği realitesi ile boğuşmak durumunda kaldı. Bütün bunlar dış politikamızda geleneksel aktörlerin ve konumlarının hepsinin yeniden ele alınmasını gerektirdi. Eğer Amerika'nın Orta doğudaki müdahaleleri yeni bir format alacaksa yani Amerika küresel sorumluluklarının bir kısmını kenara bırakmak çerçevesinde bölgeden kısmi çekilme sağlayacaksa, bütünüyle zaten çekilmesi beklenmiyor, bu şu anlama gelecek bölgesel güçlerin rekabet edecekleri ve müdahale edecekleri yeni krizler oluşacak. Gerek Irak'ın gerekse Suriye'nin geleceği ile ilgili olarak; hatta Körfez'in geleceğiyle ilgili.

İkinci bir belirsizlik durumu, İran-İsrail arasındaki gerilimin ve İran-Suud rekabetinin Amerika'nın katkısıyla nereye dönüşeceğine dair. Türkiye bu gerilimlerde taraf olamaz; dengeleyici bir rolde olmalı. Bu iki bloktan ikisinden birine katılması için baskı altında olacak ama Türkiye'nin menfaati bu ikisinden birine katılmak değil; üçüncü bir eksen, bir dengeleyici rol oluşturmaktır. Hatta mümkünse katılmak istemeyen bazı ülkelerin Türkiye'nin yanında yer alabileceği bir eksen oluşturmaktan geçiyor. Bu ekseni oluşturmak için içerinin çok sağlam olması gerekiyor, içeride fay hatlarının harekete geçirilmemesi ve siyasi istikrar olması gerekiyor.

24 Haziran seçimleriyle Türkiye'nin önünde istikrarlı bir beş yıl olursa, ülkemiz ekonomik-finansal ataklara da bölgesel türbülansları da karşılayabilecek fırsatlar yakalayacak.

Suud-İran gerilimi her iki tarafa da zarar verecek. Burada dengeleyici rolde olan Türkiye kendini zararlardan koruduğu gibi yeni fırsat alanları da bulabilecek. Ben Türkiye'nin bu anlamda eğer az önce bahsettiğim iç türbülansı bitirerek dışarıda şu zamana kadar gösterdiği aktif diplomasiyle işbirliğini öne alan diplomasiyle ama gerektiğinde de sert güç kullanan yeni formatıyla devam ederse öne çıkan bölgesel güç haline gelebileceği kanaatindeyim. Zira ne İran'ın kırk yıl varan yayılcı hırsı ne de Veliaht Selman'ın model olma emeli dineceğe benziyor. İran rejimi, Irak-Suriye,-Lübnan-Filistin

hattında ele geçirdiği kazanımlardan geri adım atma niyetinde değil. Amerika'ya kendini İslam dñnyasının lideri ve yeni modeli olarak sunan ve İsrail ile yakın işbirliğine giren veliaht Selman'ın da hırsları kolaylıkla sönmeyecek. Dolayısıyla bölgesel türbñlansta bir istikrar adası olarak Türkiye pekala gerektiğinde sert güce de başvurarak ama dengeleyici bir rolle kendisini çok daha yukarı çıkarabilir ve Türkiye'nin milli menfaatlerini konsolide edebilir.

SABAH